

אריה דולצ'ין יושב ראש הנהלת הסוכנות היהודית, היה אורח הכבוד בפתיחת תערוכת הרצל בפרופיל במוזיאון תל-אביב. דולצ'ין לווה על ידי מנכ"ל חגיגות ה-30 לשעבר, דוד אדמון, מאחר שתערוכה זו נחשבת כאירוע האחרון של חגיגות ה-30. כאשר עבר דולצ'ין ליד תמונה גדולה של הרצל, דומה היה כי נדבק בגישתה האופוזיציונית של רעיתו, אנט דולצ'ין, והפטיר: „אילו היה לנו היום מנהיג כמו הרצל, כל העסק היה נראה לגמרי אחרת.“

רק עתה התברר כי ראש-הממשלה התפעל במיוחד מחברת היצוא החקלאי אגרו־סקו, ביגלל ביקורו באוסלו. במשך שבוע שלם שלחה ה־חברה מדי יום ביומו פירות טריים תוצרת הארץ לאוסלו, כדי שהמישלחת הישראלית תאכל גם תוצרת הארץ בחוץ־לארץ. כאשר חזר בנין לארץ, הוא מיהר לשלוח מיכתב־תודה למנהל אגרו־סקו.

זיכרוני, שסיפר על המישי לחת לברית־המועצות שבה השתתף. זיכרוני טען כי למד מסיוור המישלחת לקח אחד חשוב, והוא: איך להיות אדם חשוב. „ח"כ אברהם מלמד, ש־היה אף הוא במישלחת, טוען זיכרוני, „נהג תמיד לאחר לכל פגישה, ולכן התייחסו אליו המארחים הרוסיים כאל החבר הכי חשוב במישלחת. מאז, גם אני מאחר לכל מקום.“

לבוש? שאל אותו המראיין. „קנו לי שתי חליפות,“ השיב רוזוליו. „ומה אתה עושה בהן עכשיו?“ השיב הח"כ: „עכ" שיו אני לובש אותן כשאני הולך לעבוד בדיר.“

באותו ערב, כשעלה רוזוליו על הבמה, היו מונחים לפניו על השולחן שני בקי־בוקי־מיץ. „אתה יודע את ה־מצב הכלכלי הקשה במדינה ביגלל שימחה ארליך,“ אמר לו המנחה, **מנצי פארק**, „והי מצב הכלכלי של רשות השי־דור לא יותר טוב. אז אם היית יכול לחסוך במיץ ולא לשתות, הייתי מודה לך.“ רוזוליו קיבל את הבידיחה במלוא הרצינות ולא שתה.

באותו ערב־ראיונות הופיע גם עורך־הדין **אמנון**

הביטוח אליהו, בעניין חקיקת חוק ריבית חברות־הביטוח. במיוחד כועס על אליהו ח"כ **מרדכי זירשובסקי**, מי ש־היה חבר במפלגתו. ד"ש לפי־ני שהיא התפרקה. בוועדת־החוקה־חוק־ומישפט אמר על התערבותו של עמיתו: „סירת אליהו תקפה עם שחר!“

בשבוע שעבר מונה שני חברי־כנסת כחברי הוועד־דה למינוי דיינים. האחד הוא ח"כ **חיים דרוקמן** מהמפד"ל והשני ח"כ **מנחם סבידור**, כנציג הליכוד. כאשר נשאל סבידור, הידוע כחילוני, מה הכישורים והניסיון המכשירים אותו לבחירת דיינים, השיב בחיוך מריר: „עבדתי קשה מאד כדי לבחור דיין לממ"שלה" — בהתכוונתו, כמובן, לשר־החץ **משה דיין**.

שר־הדתות **אהרון אבר־חצירא** סיפר בשבוע שעבר בכנסת בדיחה מפורסמת: כאשר ביקר שר־הארץ צר **שימחה ארליך** בשוק־הכרמל, הציע לו אחד הרוכזים לקנות קילו לירות תמורת שתי עגבניות. כאשר אמרו לו כי הבידיחה כבר פורסמה על־ידי **דידי מנסי**, הגיב אבר־חצירא: „לשנינו יש מורחות שממציאים כל הזמן בדירחות על ארליך.“

ח"כ **דני רוזוליו** מה־מערכ, איש קיבוץ כברי, הור פיע בערב ראיונות בבית הלו־חם בתל־אביב, וסיפר על קשיי הסתגלותו של קיבוצניק ללבוש־המעונב והמכופתר, המוטל ל־עיתים על איש־ציבור. רוזוליו סיפר כי הוא נוהג לנעול בקיץ רק סנדלים, אולם בתיק יש לו זוג נעליים וגרביים, שאר תם היה נועל כאשר נכנס ל־כנסת. בשבוע שעבר חזר רו־זוליו מניו־יורק, שם כיהן כי חבר מישלחת ישראל באו"ם. „איך הסתדרת שם מבחינת ה־

חבריה־הכנסת נכתו בש־בוע שעבר בריב־אוהבים בין יושב־ראש ועדת־הכנסת, ח"כ **יצחק ברמן**, לבין העיתור־נאית הוותיקה **מירה אברך**. מחילופי־הדברים ביניהם התי־ברר כי לפני 25 שנים הם סעדו יחד ארוחת־ערב בקפה ארמון בתל־אביב, והחליטו כי כאשר תהיה מירה בת 70 הם יינשאו, אפילו אם מישוהו מהם יצטרך להתגרש לשם כך. אגב, ברמן רווק עד היום, ואילו אברך גרושה.

במינוי־הכנסת ניגש ברמן אל מירה אברך ואמר לה: „מפני שבמדור שלך הור פיע סיפור עלי ותמונה של מישוהו אחר, אני מבטל את החתונה שלנו.“ מירה קיבלה את דבריו ברצינות, ומאותו היום אין השניים מדברים ביניהם.

בישיבת הנהלת הקוא־ליציה דיברו חבריה־הכנסת, כי מובן, על פיצוץ שיחות־הש־לום, ולח"כ המפד"ל **דוד גלם** נדמה היה שח"כים אחר־דים מדברים על כך בניהם של הקלה. אמר להם גלם: „אני חת־הרווחה שלכם מזכירה לי את מוטי בן־פייסי, החזן של **שדום עליכם**, שאמר: 'אשר־רי, יתום אני!'“

באחת מהופעותיו הציבוריות השבוע גילה שר־הפנים, הממונה על המישי־רה, הד"ר **יוסף בורג**: „אני הבאתי את הפשע המאורגן לי־ישראל.“ כשנתקל במבט־י־מיהה הסביר: „עד שקיבלתי את המישיטרה, דיברו רק על שוטרים וגנבים. מהיום שאני אחראי על המישיטרה, מדברים על פשע מאורגן.“

אחת הפרשות המסע־רות בימים אלה את הכנסת היא פרשת התערבותו של ח"כ **שלמה אליהו**, בעל חברת

יוסף בורג שר־הפנים, הממונה גם על המישיטרה, היה אורח־הכבוד בכנס המישיטרה וישב ליד המפכ"ל רביניצב חיים תבורי. במסיגרת הכנס הושמעו בדיחות רבות על חשבון המישיטרה, ביניהן אף בדיחות גסות, עד שבשלב מסוים זה נמאס לבורג והוא קם ויצא מהאולם. היה זה אחר שטוביה צפר חיקה את נאומו של בורג, שנאם כמה דקות קודם־לכן, וגרף רעמי־צחוק. אולם עיקר זעמו של בורג בא בגלל כמה בדיחות גסות של ציפי שביט, שהופיעה אף היא באותו ערב. בין השאר סיפרה ציפי (משמאל) על מתנדבת המישימר האזרחי, „אשר כל גבר שהיא רואה שבולט לו משהו, היא מתנפלת עליו וגומרת עליו.“ בקטע אחר אמרה ציפי: „אני נורא רוצה שתבורי ירים אותי.“